

[Agnete Laustsen]

Jeg forstår egentlig ikke, hvorfor man fra regeringsside – det fremgår senest af udtalelser fra skatteministeren – har så meget imod denne tanke. Det skulle da lige være, fordi man ikke selv har fået den. Men lad os nu se stort på paterniteten, og hvorfor så ikke tage ideen med ind i vores arbejde? Det kunne jo være, at boligministeren så mere realistisk på tingene.

Når jeg efterlyser realistisk tænkning, vil jeg også gerne påpege, at det i en situation med økonomiske indskrænkninger, spareprogrammer osv. synes ejendommeligt, at vi nu får forelagt et boligprojekt, som skal koste det offentlige, dvs. alle landets skatteydere, mindst 25 mia kr. over de næste 20 år. Dertil kommer så, at der bliver tale om meget betydelige lejeforhøjelser, og det er jo heller ikke helt uvæsentligt for mange lejere, måske især unge og ældre, som er ganske godt tilfredse med deres boliger, selv om de måske ikke opfylder alle krav om moderne bekvemmeligheder, bl.a. måske fordi de er centralt beliggende, og som sagt ikke mindst fordi huslejen er overkommelig. Nu skal de måske se frem til en fordobling, eventuelt mere, af denne husleje.

Det er et synspunkt, som også deles af mange mindre erhvervsdrivende især i København, hvor den hårdhuede saneringspolitik, som hidtil er blevet ført, har medført nedlæggelse og fraflytning af en stor del af byens mindre, men meget betydningsfulde erhverv, og det uden at de som boliglejere har krav på erstatningslemål.

Jeg går ud fra, at boligministeren har overvejet de rapporter, som i den forløbne tid er fremkommet om bl.a. disse baggårdserhverv, og at han med udgangspunkt heri vil fremkomme med ændringsforslag, ligesom jeg går ud fra, at de to års tænkepause har givet ministeren anledning til at fremkomme med en løsning på de problemer, som ejerboligerne står over for. Jeg hører derfor gerne, hvad tanker ministeren måtte have gjort sig.

Byrdefordelingen mellem stat og kommune er, når det drejer sig om mindst 25 mia kr., naturligvis også af væsentlig betydning, især når det drejer sig om byer, hvor byfornyelsen er omfattende og påtrængende, altså i første række de store byer København, Århus, Odense og Ålborg. Vi må nemlig ikke glemme, at der er sat rammer for kommunernes aktivitetsudvidelser, og det kunne derfor

interessere mig at vide, om boligministeren eventuelt ville overveje at overlade en del af denne byfornyelse til private i lighed med den model, boligudvalget stiftede bekendtskab med i England forrige år, hvor jeg havde indtryk af, at samarbejdet mellem det offentlige og private var uhyre positivt for begge parter.

Boligministeren siger, at han lægger op til bredt samarbejde om en af vor tids største opgaver, en menneskevenlig byfornyelse. Vi håber fra konservativ side, at der er alvor bag ordene om det menneskevenlige, og at det vil udmønte sig i en lang række ændringsforslag.

Det tidligere forslag, som nu af tekniske grunde fremsættes uændret, havde meget med ambitioner at gøre, men ikke meget med menneskevenlighed. Hvis de to års pause har bibragt ministeren menneskevenlighed, i særdeleshed over for erhvervsdrivende og boligejere, er ganske meget nået, og på denne baggrund deltager vi gerne i et fornyet, grundigt udvalgsarbejde med mange ændringsforslag for øje.

I denne forbindelse vil vi også inddrage det forslag, som miljøministeren har fremsat om lands- og regionplanlægning.

Endelig skal jeg til slut knytte et par bemærkninger til det forslag, vi bl.a. har været medforslagsstillere til fra konservativ side, nemlig forslaget om andelsboliger, som jo i første række har det konkrete sigte at hjælpe en række andelsboliger, som er kommet i klemme i København, hvor man til tider har ført den saneringspolitik, at man har saneret nogle karreer, nogle områder, og derefter fundet ud af, at erstatningerne blev ganske store, hvorefter man har ladet foretage en kondemnering, hvorved man har kunnet se i øjnene, at erstatningerne blev nedskåret. Det finder vi er en ganske urimelig fremgangsmåde, og derfor har vi fremsat dette forslag, som det glæder mig at høre at boligministeren stiller sig positivt over for, forhåbentlig så positivt, at vi kan få det gennemført meget hurtigt. Det er sager, der haster.

Fogh Rasmussen (V):

Først vil jeg om forslaget om bedre erstatningsregler til andelsboliger, som vi selv er medforslagsstillere til, sige, at det er vi natur-